

TOLERANTSUS

meile surutakse peale arvamus, et sellega kirjeldatakse üht peamist inimese omadustest, mis nõrgalt lapsepõlvest formuleeritud ja mistõttu paljud segadused siin riigis toimuvad.

Meditiiniliselt on see termin määratletud täpsemalt „tolerantsus viiruste vastu“ - see on organismi võimetus viiruseid avastada, so. SUUTMATUS NENDEGA VÕIDELDA. Ühiskonnas on see nii üksiku inimese, kui kogu ühiskonna terviku suutmatus avastada ideesid ja mõtteid mis viivad nii inimese, kui kogu ühiskonna hingelise ja eetilise degradeerumiseni .so. võimetus võidelda „eetiliste viirustega“, või inimese, ühiskonna eetilise degradeerumisega. See on põhiliselt arutu poliitika tulemus - lubada hingelistel viirustel piiramatult paljuneda (legaliseerides spekulatsiooni, pornograafia, prostitutsiooni, alkoholi müügi, kasiinoäri) kus puudub isegi mingisugunegi pahameel selliste eetiliste korralageduste toimumisel ja degradeerumise süvenemisel, ARUKA INIMESE, kui liigi väljasuremisel.

„Tolerantsuse“ mõiste tulenes ladinakeelsest sõnast „tolerantia“, mis tähendab – võimet üle elada, kannatlikkust. Meie kultuuriruum on harjunud seda mõistma farmakoloogilises tähenduses – so. Organismi võime taluda kindla arstimi või mürgi toimet, ilma, et selle tulemusel väljenduks teatav raviv või toksiline efekt. XX.saj sõnastikud osutavad, et tolerantsus on – kannatlikkus. Niisiis, meditsiiniväline tolerantsuse sõna kasutus tähendab kannatlikkust võõra elukorralduse, käitumise, harjumuste, tunnete, arvamuste, ideede ja uskumuste vastu.

Kuid täna puutume me kokku mittetraditsioonilise sellest sõnast aru saamisega, mis tulnud Inglismaalt ingliskeelsest sõnast „tolerance“, mille all mõeldakse „valmidus alandlikult tunnistada, omaks võtta võõraste inimeste käitumine, veendumused ja vaated, mis enda omast erinevad“. Siin on ilmne alatu mõistete vahetus, kus „kannatlikkus“ asendatakse „valmisolekuga“, mis nagu igapäevane arusaadav, tähendab inimeste täielikku määratlust võtta võitluseta omaks eranditult kõik, ka igasugune jätkus, mis ei ühti inimeste seniste eetiliste ja kultuuriliste traditsioonidega.

Tolerantsus alatustele, pettustele, valedetele – see on tänapäeva tolerantsuse eest võitlejate loosung. Nende salajane ebajumal – Prantsusmaa müüdiv välisminister Talleyrand, kes noori hoiatas - „Kartke esimest hingeliigutust, sest see on harilikult kõige üllam“. Vist tuleb tolerantsuse all mõista TOLERantsust. Pole imestada, et MITTE tolerantne saab „inimõiguslaste“ meelest olla ainult ühel erandjuhtumil – natsionalistidesse ja rahvuslikku eneseteadvusse suhtumise korral.